

Dr. Ilir Muharremi

Slike Staljinovog režima u umetnosti Ksenije Simónove¹

Ksenija je talentovana, šarmantna, privlačna, sa kompletnom fizionomijom, koja zrači umetnošću, poput vulkana ispunjena proteklim bolom naroda Ukrajine, umetnica Ksenija stvara umetnost na pesku. Njene slike na pesku pokazuju događaje, priče koje naviru jedna iz druge. Njena umetnost nije opterećena absurdnošću niti nepotrebnošću, svi je vole, simpatišu, čak i oni kojima nedostaje kultura umetnosti.

Ona prodire idealno, praktično i estetsko kod svih, stvara istoriju punu bola, pravi formu ni iz čega uz pratnju muzike, predstavlja uverljivo i budi strastvenu nostalгију Ukrainske kulture ili vulgarnu diktaturu Staljina nad Ukrajinskim narodom. Ljubav, misterija ili pokušaj da se ubije razlog, dodiruju dubinu umetnice, primoravaju je da se absolutno tendenciozno buni protiv prošlosti koja još uvek traje, i još duboko biva usađena u narodu. Umetnica je jako napredna, predstavlja telo kao oblik planete, telesnu građu, iznosi na videlo lepotu preko sjaja, čistoće duše, čineći umetnost alatom visokih moralnih vrednosti. Harmoniju tela i duše kreira čistoćom umetnosti i time umetnost dobija visoku etičku i estetsku vrednost. Ruka umetnice izražava tišinu, mir, slobodu i izbegavanje uvredljivog političkog sukoba. Na jednom videu koji je prikazan na You Tube, uz pratnju muzike, ona stvara praveći realne forme sa tačnim telesnim proporcijama i

¹ Kseniya Simonova....Info: <http://simonova.tv/en/>

profesionalnu kompoziciju koja kombinuje neverovatnu perspektivu. Par koji sedi se pretvara u ženski lik. Usamljenik koji luta ulicama, u plamenu. Udovica se pretvara u spomenik, vojnik posmatra nju na prozoru, koji predstavlja nepoznаницу за sirotu udovicu. Pojave nisu dekadentne, imaju ravnotežu, harmoniju, moralnu poruku, uzdižući otkriće stvarne estetike i kod čoveka budi talasastu dubinu kao zastava koja se predaje pred scenom jeze.

Njena umetnost je pobuna protiv nepravde koja je činjena, a i dalje traje. Ona se ne protivi moralizmu, nego licemerju i već je predstavnik umetnosti za umetnost. Lepota njene umetnosti preko filma ukazuje na savršenost, potpunu savršenost estetike morala i nemoralna. Umetnost ima nedokučivu dubinu i malo ili nimalo je nerazumljiva kroz idealnu formu, već preko vulgarnosti, ekstaze i dugotrajne patnje. Publika, u trenutku stvaranja mlađe umetnice doživljava unutrašnju jezu, instiktivnu , nemoralnu, a u isto vreme se bori sa moralom. Sve ovo nam dolazi uz pratnju muzike, koja menja scenu, kadrove i stvara igru večnosti.Velika umetnica koja dostigne da protrese svet i pohvale bez milosti sa umetnošću, koja podseća i opominje Evropljane i ostale kontinente, da je Stalinov režim hipokrizija. Dok bol ostaje u prirodnoj formi ili objektivni kriterijum u moralnom obliku, istina se uzdiže iz konzervativne prašine i postaje odgovor koji otvara put pravo prema napretku.

Oblici koje stvara u pesku ne sudaraju se stoički i ne ostaju u čutanju i tišini , ali istorijski prelaze iz jedne forme u drugu, izražavajući istorijski karakter nemoralan prema izopaćenoj pravdi. Tehnika u pesku, nije nešto novo u svetskoj umetnosti, nego zloupotrebljen izbor, umetnički tretman gde se razvija igra između bola i štrpljenja, rata i mira, lepote i ružnoće, dostiže vrh i gledaocu daje duševni mir koji proizilazi iz osećanja i mišljenja.To se dešava i u običnom životu. Dakle, životna istina je osnovni uslov koja ideju pretvara u estetiku. Njena predviđanja, utisci punih života, daju strastvenu maštu, zato što je to snaga i najveće nadahnuće umetnice. Između tragedije i drame stvara značaj filozofskog opravdanja života i borbe za pravdu. Vreme, način života, harmonija, ljubav, čuju se kroz pesak koji stvara emocije i svi mi postajemo pesnici u uobičajenim tokovima. Slike su figurativni oblici prenatrpani figurativno, pravo prema precenjivanju realizma, ali potcenjivanje vremenskog delovanja sa sadržajem hipokrizije. I za kraj , modeliranje duševnog sveta umetnice reflektuje na jedinstvo emocionalne i

intelektualne strane bez ičije pomoći, ali duboko namenjena samo duši ili kako reče Tarkovski : “Umetnost se ne uči, zato sto za umetnost ne postoji učitelj”.

PR
DIOGEN pro kultura
<http://www.diogenpro.com>

NEKOPRATI